

Márciusi meglepetés-mese

“Somvirág-somvirág-aranysárga a világ”. Éneklí a fehér szalagos kislány, ahogy kezében vesszőkosárral a veteményes felé megy.

Kishúga siet utána egy kisebb kosárral. Nemrég még a nyúlketrecnél álltak mindketten, és a vidáman mozgó nyusziaktól kérdezték:

- *Lesz-e hímes tojás a fészekben, a fészekben vagy a szénaboglyában? Lesz-e meglepetés húsvét hajnalán?*

A pirosszemű fehér nyuszi orrát mozgatta, a szürkebundás a bajszát, és komolyan bólogatott hátra csapva két hosszú fülét.

Káposztatorzsát meg sárgarépa darabokat rágtak, és a saláta levelét szempillantás alatt tüntették el, izgatottan ugrándoztak:

- *De jó lenne újabb és újabb zöld csemege!*

Épp ezért indult el a két kislány a kastélypark felé a veteményesen, a kukoricaföldeken át a kastély különös vadon növényei, fái közé. Hársak szegélyezték a parkot, melyek óriásiak voltak, a közepén lévő kastély valamikor mesebeli szépségű lehetett, most üres a lovas istálló, és árván várakoznak a könnyű hintók, homokfutók. Talán a régi tulajdonosára?

Nem, nem jön többé már a régi gazda, mert a sárga hosszú épületbe, a faragott verandán át a márvány lépcsőkön fel, iskolások jönnek ősztől tavaszig. Most senki se jár errefelé. Vasárnap van.

A fehérszalagos kislányok a kétszáz éves gesztenye alatt szaladnak. A gyertyán fasorban versenyt futnak, a fenyő soron sétálnak. A somosban? A somosban meg várnak a csodára, mert a somvirág valóban kinyílt, tizenkét kicsi sárga bimbó egy csokorban a szűrt fényben, és máris jönnek a méhek, dongók a kinyíltakra. A somfák alacsony növésűek. Mint egy búra, úgy érnek össze az ágak a kislányok feje fölött.

A levélrügyek dagadnak, de sehol sincs még zöld levél az ágakon. A hársak is, a platánok is mind-mind arra várnak, hogy”Sándor napján megszakad a tél, József napján megszűnik a szél és zsákban Benedek hoz majd meleget”

A tavaszi szélben hajlonganak az ágak, egyik-másik reccsen. Lehull a sétányra. A platánok tavalyi kérégüket dobják le, törzsük oly vastag, hogy négy-öt gyermek sem tudná kitárt karral körbeölelni.

Óriáslevelű ismeretlen növény után nyúl az egyik kislány.

-*Ne szakíts le, még növeks, és közepén csodálatos virágokat növesztek. Kérlek, menj tovább!*

A fák alatt mohás, vizes területen nő a **téltemető**.

Sárga virága épp most nyílik. Megszólal:

-Ne tépjétek le virágom, a levelem sem józű már. Keserű!

Gyermekláncfű integet:

- Ide még jöhettek, amíg nem nyílik bóbítás virágom, tele vagyok vitaminnal és képes vagyok újra hajtani. Tudom, hogy nyuszinak szeditek a zöld leveleket. Van itt bőven, szedjétek csokorba. Rakjátok meg a kosarat.

Kereklevelű mályva lila virága jelzi már, integet, hogy benne nő a papsajt. Finom kerek kis korong, csemege még a kiskacsák számára is, de a nyuszik is nagyon szeretik.

Salátaboglárka nyílik óriási területen:

-Engem leszakíthatsz, gyorsan nőnek a hajtásaim. Egész tavasszal jöhetsz, testvéreddel együtt.

Libatop a nevem - szólal meg egy nyúlánk növény,

- Finoman szedjétek keskeny kis levelem, nem baj, ha kopasz lesz a törzsem, úgyis tudok virágot hozni, magot nevelni. Csak egy kis eső kell és egész nyáron újból és újból megjelenek, ha szétszórom magjaim.

Csalán hajladozik, integet:

- Ide jöjjetek, kislányok. Tele vagyok vassal, C-vitaminnal, salátának is jó lennék.

A kislányok ingatják fejüket:

-Nem, nem, a nyuszik nem szeretik a szúrós leveled.

A **paréj** felnyúló csúcsa hirtelen lehajlik, mintha bánatos lenne, de mégsem bánja, ha a kislányok letépik, egy pillanat s a kosárba hull.

A **madársóska** 3-4 szirmú levele annyira apró, hogy a gyerekek inkább a **vadsóska** felé sietnek, ki a tavaszi virágot növesztő rétre. Micsoda pompás eledel lesz! Vagy mégsem? A vadsóska is keserű. A **réti sóska** azonban finom, csak hosszú rostos száráról kell lehúzni a leveleket. Egész nyáron újra nő.

A kosár megtelt. A két kislány visszaindul. Nehéz a kosár, de holnap újra jönnek és azután is egészen húsvétig, mert a nyuszik hamar elfogyasztják a zöldet. Bajszuk mozog, metszőfoguk folyton nő. Fülük hátracsapva falatozás közben. Nyúlpapa szürke bundája olyan, mint a tavaszi barka. A pirosszemű Nyúlmama rózsaszín orra mókásan mozog, mintha jelezné, hogy kicsi ez a ketrec, hamarosan nagyobbra lesz szükség.

Húsvétra megtörtént a csoda. Hímes tojások helyett sok kis szürke bársonyos barkaszépségű, szürke-fehér foltos kisnyúl lapult a fészekben. A nyúlfiak mulatságosan mozgatták orrukat és várták a friss zöldet, s megszólalt a Nyúlpapa:

- A hímes tojásokra vártatok kislányok? A meglepetésre? Ott vannak a fűben szétgurulva... pirosak, kékek, sárgák és zöldek, mind a köszönet jelei, de mostantól nagyobb kosárral induljatok és már nem fontos, hogy édes vagy keserű a zöld levél, majd kiválogatjuk kicsinyeinkkel, csak várjuk-várjuk örömmel, míg felnőnek a csöpp nyuszik. Lehet, hogy a következő húsvétra már tőlük lesz meglepetés számotokra.